

Globalnyt

EN VERDEN I UDVIKLING



Velkommen!

FRA REDAKTIONEN

Til den nysgerrige

13 unge mennesker fra Globale Gymnasier har sparet deres søvn, for at udarbejde et smukt nyhedsbrev til lige netop dig! De har samlet historier fra hele den vide verden. De historier du måske ikke har hørt om, eller dem som du ikke har hørt nok om.

Der er alle slags nyheder! Fra Asien til Arktis. Fra olieboringer til præsidentvalg. Så det er bare at tage for sig! Nyheder, om de konflikter eller milepæle, der bliver overset blandt de andre mainstream medier.

Måske vil du lære noget nyt om verden? Vi har i hvert fald alle nydt at dykke ned i jordens verdenshjørner og skrive om stort og småt.

God fornøjelse!

Fra den unge redaktionen

Politiet i Mumbai finder 5000 forsvundne børn

Hver måned forsvinder omkring 120 børn fra Mumbai i Indien. På 8 måneder fandt politiet 5000 af dem ved hjælp af en ny metode.

AF JADA JENSEN KUFUOR & SARA BOYE

Det har tidligere været et stort problem for politiet, at finde folk, der er blevet meldt savnet i Mumbai, men nu har politiet udviklet en gylden metode til at finde dem. Når et barn er blevet efterlyst til politiet, kontakter politiet de lokale og regionale indsatser med relevant info om barnet.

De starter med at spore den unges telefon, så de kan finde det område de cirka befinder sig i. Derefter kigger de lokale overvågningskameraer igennem, for at finde ud af præcis, hvor den unge befinder sig.

“Ofte erfarer vi at et barns telefonnummer er slukket men han/hun er aktiv på instagram eller facebook. Vi kigger derfor efter deres digitale fodspor.”

- Overkonstabel, politistation i syd Mumbai.

Når de har fundet den unge, skal vedkommende præsenteres foran en børnevelfærds komite, have en medicinsk undersøgelse af deres helbred og deres hjem skal verificeres, så politiet sørger for at alle børn kommer sikre og sunde hjem.



Hvorfor forsvinder de?

Det er uklart hvorfor mange børn i Mumbai bliver væk fra deres forældre, men det tyder på at der er to hovedårsager. Flere unge vælger at løbe hjemmefra, fordi de ikke trives. De jager et bedre liv, en karriere eller et forhold. Andre bliver tvunget væk som ofre for menneskehandel.



Kritik af grønt initiativ: Biden stopper olieboringer

Biden har stoppet olieboringer i Alaska, som har skabt konflikt mellem præsidenten og guvernøren i Alaska

AF KIRSTINE KVERNRØD & JOHANNA HINRICHSEN

Præsidenten af USA, Joe Biden, har nu sat en stopper for de højt diskuterede olieboringer i Alaska. Han har annulleret de lejekontrakter, som gjorde at virksomhederne kunne bore i dette "næsten-fredede" landskab. Det skriver mediet Arctic Today.

Guvernøren i Alaska, Mike Dunleavy (republikaner), og AIDEA (Alaska Industrial Development and Export Authority) er meget utilfreds med denne beslutning. De mener, at de havde ret til at udnytte disse midler i Alaska og forsøger derfor at ændre Bidens beslutning.



"At annullere de resterende olie og gas leasinger udstedt under den forrige administration i det arktiske reservat og at beskytte de mere end 52 millioner kvadrat kilometer arealer i det vestlige Arktis, vil hjælpe med at bevare vores arktiske land og naturliv, og samtidigt ære kulturen, historien, og visdom af Alaska indfødte, der har levet på denne jord siden tidernes morgen."

Joe Biden, USA's præsident



Hvorfor er der en konflikt?

I det skønne naturlandskab i det nordlige Alaska, kan man her finde landområdet kaldet Alaskas Arctic National Wildlife Refuge, som længe har været stedet for diskussionen mellem præsidenten og de lokale. I flere år har dette vilde reservat, hvor indfødte og vildt liv lever, blevet lejet ud til flere virksomheder, der har udnyttet pladsen til olie- og gasboringer, som har påvirket miljøet kraftigt negativt.

Hvordan har det kunne ske?

Området er rigt på ressourcer, og selvom Barack Obama succesfuldt fik fredet halvdelen af naturområdet, er den anden andel stadig blevet heftigt brugt. Tidligere præsident Donald Trump, har i den sidste del af hans præsidentperiode udlejet mere af området, som har stået på siden.



Palæstinensisk strid koster liv i flygtningelejr

Mennesker på flugt er nu tvunget til at flygte igen efter dødelige sammenstød mellem palæstinensiske rivaler i Libanon. I lejren Ein el-Hilweh er våbenhvilen mellem Fatah og Hamas blevet brudt, da en højtstående Fatah-militær embedsmand er blevet dræbt.

AF THILDE ANNA ERIKSEN OG DAGMAR ROSENDAHL RODENBERG

Mindst 18 er døde og over 100 er sårede efter beskydninger mellem de to rivaliserende grupperinger. Civile lever i frygt for at blive de næste. De interne magtkampe i de palæstinensiske flygtningelejre har i længere tid været et stort problem.

Her bor palæstinensere, som flygtede i 1948, da Israel erklærede sig som selvstændig stat. I dag lever over 70.000 i lejrene som Ein el-Hilweh, der fungerer som et afgrænset samfund midt i den libanesiske havneby Sidon. FN's hjælpeorganisation for de palæstinensiske flygtningelejre (UNRWA) arbejder dog på at forbedre livsvilkårene for de udsatte flygtninge. Antropolog Pernille Brix er specialist i Mellemøststudier og har tidligere arbejdet for UNRWA. Hun har udtalt følgende:

"Situationen en spejling af den magtkonflikt der er mellem parterne i det palæstinensiske selvstyre, men også en meget lokal magtkamp internt i lejrene i Libanon."

Pernille Brix, specialist i Mellemøststudier



Intet statsstyre. Frit spil for alle

Flygtningelejrens afgrænsning betyder også, at de ikke har noget statsstyre, ikke nogen sikkerhedstjeneste eller nogen, som er ansvarlige for deres rettigheder og velfærd. Denne opgave kæmper Fatah og Hamas derfor om, og disse kampe går ofte ud over uskyldige. For nylig blev en højtstående Fatah-militær embedsmand dræbt i Ein el-Hilweh lejren, og islamisterne nægter at udlevere de ansvarlige, hvilket har ført til brutale konflikter mellem grupperingerne. Før i tiden har der været andre konflikter, men det grundlæggende problem er altid det samme: der er uenighed om magtforholdet og ingen udsigt til en fredelig løsning i den nærmeste fremtid.



FORSTÅ KONFLIKTEN

To politiske fraktioner der begge kæmper i nationens interesse men med forskellige mål.

Fatah: Palæstinensisk, socialistisk frihedsorganisation, der har magten i lejren Ein el-Hilweh. *De ønsker en to-stats-løsning, hvor Israel og Palæstina lever fredeligt side om side.*

Hamas: Militant palæstinensisk, islamistisk og fundamentalistisk bevægelse. *De afviser fredsforhandlinger med Israel og ønsker at Israel skal være en del af Palæstina.*

USA viser tænder mod Kina med nyt jernbane initiativ

USA's mulige internationale samarbejde med Indien og Saudi Arabien kan forværre konflikten mellem Kina og USA, og alt er på grund af et jernbane initiativ

AF SIGNE STRANDRIDER & FIONA PAPSØ THYGESEN

USA samarbejder med Saudi Arabien og Indien for at lave en jernbane, der kan transportere varer på tværs af kontinenter på en bæredygtig måde. Jernbanen skal gå gennem Indien, Mellemøsten og Europa. Jernbane-initiativet kan sammenlignes med Kinas jernbane, kendt som Silkevejen, der transporterer varer over sydøstasiatiske lande. Det nye jernbane-initiativ kan ses som en mulig fremtidig konflikt mellem USA og Kina, da USA gerne ville overgå Kinas magtposition i Asien og omegn.



Jernbanen, ved navn Den Indiske Mellemøstlige Europæiske økonomiske korridor, kan forværre forholdet mellem USA og Kina. Kina støtter lige nu initiativet på grund af en importafhængighed af USA. Kinas støtte er begrænset, og vil blive trukket tilbage, hvis initiativet kun bliver brugt som et politisk værktøj til at USA kan overgå dem, skriver The Economic Times.



THenrik Søborg, en ekstern lektor på Roskilde Universitet, som beskæftiger med samfundsvidenskab og erhverv, udtrykker:

De to lande har "et meget komplekst forhold. På overfladen [...] er der en meget stærk rivalisering og næsten krigs-agtig tilstand mellem Kina og USA."

Det betyder, at hvis jernbane-initiativet kommer af tegnebrættet, kan det forværre forholdene grundet landenes nuværende konkurrenceforhold.



Magtkampen i Asien

Silkevejen er et vigtigt vejnet for Kinas økonomiske udvikling, da det har givet Kina en økonomisk overhånd i Asien.

“Kina har igennem lang tid opbygget en styrkeposition i Asien og Sydøstasien igennem sit Belt-and-Road initiativ [...], og de investerer i infrastruktur forskellige steder i Sydøstasien og Østasien, og der er både USA og Indien kommet bagefter.” siger Henrik Søborg.

Grundet Kinas styrkeposition, og USA og Kinas konflikt, virker initiativet mere som en måde for USA at puste sig op over for Kina, mere end en kommende realitet. Henrik Søborg udtaler:

“Det er ikke mange penge USA sætter i initiativet [...], indtil videre er det meget få dollars som USA har kastet efter det initiativ”

Henrik Søborg

Han pointerer også, at Amerikas indsats i Asien kan anskues som at "USA forsøger at skærpe konflikten til Kina for at vise USA's styrke", både på et globalt plan og for at forbedre Bidens egen offentlige billede inden for USA.

Ved at trække Indien ind i projektet skaber Amerika en position som sidst var set under Obamas regering i forhold til Indien, og derudover skaber det en forenet styrke omkring Kina. Dette vil skabe et stærkt billede af USA både inde i landet og uden for landet. Henrik Søborg udtaler sig at “Det indgår i den større indenrigspolitiske sammenhæng i USA. Amerikanerne skal jo forsøge at virke som om de ikke er blevet slået af banen i Asien.”

Kinas og Amerikas relationer er en af voldsom kompleksitet og dette jernbane initiativ har muligheden for, først og fremmest, at ændre det offentligt billede af landene, men det har mulighed for at forværre konflikten mellem Amerika og Kina på længere sigt, hvis den da nogensinde bliver til virkelighed.



Er chokolade et barns liv værd?

Arbejdsdage fra solopgang til solnedgang, ulykker med macheter og giftslanger er hverdagen for de 1,6 mio. børn, der arbejder på kakaoplantager i Vestafrika, deriblandt Elfenbenskysten. Denne skræmmende virkelighed kaster lys over en dybdegående humanitær krise, som kræver øjeblikkelig handling og opmærksomhed udtaler journalist Miki Mastrati

AF LIV VICTORIA AASTRUP MEHL & JOSEFINE KORSAGER

"Det er jo ikke et arbejde-arbejde, som de tror det er, det er jo moderne slaveri" lyder det fra Miki Mistrati. Siden 2007 har journalist Miki Mistrati arbejdet med problemet, og han har blandt andet med sin dokumentar "The Dark side of Chocolate" sat fokus på emnet. Børnearbejde i kakaoproduktionen forbliver en skjult skygge, da de færreste kender til problemet. På trods af det lille kendskab bliver chokoladevirksomheder som Nestle beskyldt for brud på menneskerettigheder, forurening og børnearbejde.



KAKAO PROCESSEN

- Det hele starter på en kakaoplantage, hvor kakaobønnerne bliver høstede og derefter tørrede i solen
- Bønnerne bliver købt af mellemmand for 1 euro pr. kilo
- Mellemmandene sælger dem derefter til eksportører
- Når bønnerne er blevet solgt bliver de vasket, pakket og solgt
- Nu er prisen for kakaobønner 2,5 euro pr. kilo
- Kakaobønnerne bliver solgt til chokoladefirmaerne.
- Firmaerne laver bønnerne om til enten kakao pulver eller kakaosmør
- Dvs. 1 kilo bønner for 1 euro fra farmerne bliver til 40 chokoladebarer på fabrikkerne

"Børnene skal arbejde med pesticider, sprøjte træerne og det bliver gjort uden nogen form for beskyttelse, med sådan nogle sprøjter. Den risiko der er med det, er at du på længere sigt kan få virkelig slemme skader på slimhinderne i dit åndedræt og i værste fald også dø af det"
Miki Mistrati

Børn på henholdsvis 10 år og 12 år bliver købt og smuglet fra deres landsby i Vestafrika til kakaoplantager uden nogen vej tilbage. Deres hverdag består nu af hede varme, skarpe knive, gift og dødbringende sygdomme.

Den lækre chokolade bar du køber i supermarkedet er faktisk et symbol på uretfærdige levevilkår og børnearbejde i Afrika.



To kvindelige præsidentkandidater udfordrer “Macho-Mexico”

Det er 70 år siden, at kvinderne i Mexico fik stemmeret. Nu skal de tage stilling til hvilken kandidat, der skal være deres første kvindelige præsident - men hvad siger det egentlig om ligestilling i Latinamerika?

AF HANNAH MØNSTED FYHN, LAURA MOL OG IDA MARIE CHRISTENSEN

I 2024, når mexicanerne skal i stemmeboksen, står valget mellem to kvindelige kandidater. Det er første gang, at de to primære kandidater er kvinder. Men er dette et tegn på, at Mexico er på vej til at blive et mere ligestillet land?

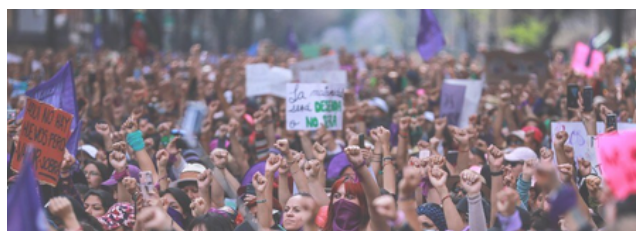
“Det siger noget om, at befolkningen, i hvert fald, har en god tiltro til, at kvinder kan være lige så gode, hvis ikke bedre, som præsidenter”

Mette Mølgaard, Latinamerika ekspert

Mette Mølgaard mener dog ikke, at to kvindelige præsidentkandidater er banebrydende for et mere ligestillet Latinamerika. Latinamerika er nemlig stadig en af de mest ulige regioner i verden, og dermed er der lang vej endnu.

Størstedelen af de latinamerikanske lande lever stadig i et enormt kønsopdelt samfund, hvor mandschauvinisme trives i kulturen. Her dominerer de traditionelle kønsroller stadig.

“Det er et macho-domineret samfund. Mændene er dem, der arbejder og kvinderne er dem, der passer børn og hjem,” lyder det fra Mette Mølgaard. Hun understreger dermed, at patriarkatet lever i bedste velgående.



Udvikling på vej?

Hvis Mexico ender med at få en kvindelig præsident i 2024, vil det muligvis påvirke andre lande, der er udfordrede på ligestillingsfronten.

“Det sender et signal til omverdenen om, at en kvinde lige så vel som en mand kunne være præsident,” siger Mette Mølgaard. Der er stadig lang vej til et ligestillet samfund, men man ser en progressiv udvikling i Mexico. “Det er selvfølgelig positivt hver gang der sker noget nyt i et land som Mexico, og de har jo lige lovliggjort abort i hele landet, hvor det tidligere kun var lovligt i to delstater. Det sender nogle signaler til lokalbefolkningen om, at det er den vej, man skal gå for at få et mere retfærdigt samfund,” siger Mette afslutningsvist.

Uanset kønnet på den kommende præsident i Mexico, er Latinamerika i en udviklingsperiode, hvor vi oftere og oftere ser dem tage skridt hen imod at blive et mere ligestillet kontinent. Det bliver interessant at følge med i, hvad det næste bliver for ligestillingen i Mexico.

